

Duidelijke taal

Michael van
Caspel

Voorwoord:

Beste Lezers,

Veel dingen om ons heen, nemen we vaak niet op, kleine dingen zien we over het hoofd. We doen alles haast van zelf sprekend en we hebben haast. Door het nodige meegemaakt te hebben zie ik wat er om mij heen gebeurt. Ik wil een boodschap meegeven die gaat over echte dingen in het leven.

Schrijver: Michael van Caspel

Coverontwerp: Michael van Caspel

ISBN:

© <naam schrijver>

Hoofdstuk1

Ik neem jullie mee naar een park in onze stad, op een woensdag middag nadat de scholen uit waren en veel kinderen vrij zijn met hun ouders. Ik zat op een bankje in het park om me heen te kijken. Ik voelde de wind langs me heen gaan, de zon scheen op mij. Terwijl ik rustig zat, probeerde ik de tijd even stil te zetten. Ik nam alles goed in me op, het bankje waar ik op zat stond op een soort boulevard, naast de weg lag het water. En achter mij was het park. Ik ben van nature iemand die goed om zich heen kijkt. Zo liepen er vaders en moeders met kinderen, die speelden in de speeltuin die aan de linkerkant van de weg was. Terwijl ik daar zo zat vielen mij veel dingen op. Ouders en kinderen leken niet echt meer een hecht gezin maar vooral bezig met zich zelf. Ik zag een meisje ongeveer 5 jaar, aan het spelen op het klimrek, ze riep haar vader, Papa kijk eens wat ik kan? Maar haar vader keek niet naar haar, hij was druk bezig met andere dingen. De vader van dit meisje was niet de enige die geen of weinig aandacht had voor zijn kind. Ik was verbaasd en zei tegen mezelf: Hoe kan dit? Je bent met je gezin op een mooie plek, het is lekker weer buiten, de kinderen hebben het naar hun zin, Hoe kan dit? Kinderen spelen met plezier en vaders en moeders

geven hun kinderen nauwelijks aandacht. Zo was er een vader die boos werd op zijn kind omdat ze wat vroeg, terwijl hij bezig was met zijn mobiel. Ik begreep er niks van. Dit kind wilde gewoon aandacht van zijn vader. Dit is één van de voorbeelden in het tegenwoordige dagelijks leven.

Mijn vrouw en ik leiden een gelukkig leven, we hebben niet veel geld, maar geld is voor ons niet het allerbelangrijkste. We zijn al rijk doordat we gered zijn, getrouwd zijn en een huis hebben en goede vrienden en familie. Toen we een paar centen aan het einde van de maand over hielden, kwam ik op het idee omdat we iets te vieren hadden om een leuk restaurantje te zoeken in onze stad. Die avond gingen we met de fiets naar de stad, nadat we daar zijn aangekomen kwamen we bij een leuke Herberg waar je kon steengrillen. Ik keek er echt naar uit, samen met mijn vrouw lekker uit eten, dat doen we niet vaak, ik ben God dankbaar dat we het konden doen. Onze telefoons hadden we niet mee, maar dat was geen ramp! We hadden elkaar en we praten over van alles en nog wat, er hing een gemoedelijke sfeer. We gingen steengrillen en genoten van het eten. Toen kwam er een gezin binnen met 3 kinderen, ze